

Младеновачки Глас

2 4 0 6 2 2 5 1

цена 40 динара

БРОЈ 509

29. март 2024.

информације и огласи

Тужилаштву у Младеновцу
наложено да идентификује
творце умрлице са Вучићевим
ликом: Реаговали власт и
опозиција *страница 2*

Министарка пољопривреде
у посети породици Николић
из Велике Иванче
Подршка локалној привреди
и економском развоју *страница 3*

Решавање вишеденцијских
проблема становника
Кајмакчаланске улице *страница 4*

Прича из живота нашеј суграђанина
Сада сам на животном дну
страница 4

Савети за пољопривреднике
Жилогриз - Carnodis
Tenebrionis *страница 5*

Драгослав Жика Обрадовић: Кажем ја себи...
„Хероји Хилијарда” и друге
политичке трице и кучине *страница 6*

Фелџон: Милосав Б. Влајић
У НОЋИМА БЕЗ ЗВЕЗДА /9
странице 9 и 10

Фудбал: Београдска зона
Драгоценна победа:
БСК - ОФК Младеновац 0:2

Фудбал: Прва београдска лига, група Ц
Успешна недеља за
тимове из наше општине:
Велика Крсна победила,
победио и Омладинац,
Јагњилци освојили бод

Одбојка: Прва лига Србије
Победа која даје
наду за опстанак

Рвање
Првенство Београда
одржано у Младеновцу

Рукомет: Прва лига - Београд
Пораз од екипе БАСК Соко
која је била „јача”

Олимпијска фудбалска лига
У недељу почиње
други део првенства

Фудбал - ветерани
Ветерани Младеновца
трећи у Лакташима

странице 7 и 8

ПРЕНОБИШТА - МЛАДЕНОВАЦ
063/310-205

Тужилаштву у Младеновцу наложено да идентификује творце умрлице са Вучићевим ликом: Реаговали власт и опозиција

Главни јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду Ненад Стефановић наложио је Основном јавном тужилаштву у Младеновцу да у сарадњи са полицијом хитно идентификује творце тзв. умрлице председника Републике Србије Александра Вучића, која је, како се сумња, излепљена на територији Младеновца. Такође, Посебном одељењу за високотехнолошки криминал је наложено да идентификује особе које су ову „умрлицу“ делиле на друштвеним мрежама. Ове радње представљају кривично дело које се гони по службеној дужности и морају бити санкционисане у складу са законом, сматра главни јавни тужилац ВЈТ у Београду.

Фотографију „умрлице“ која је одштампана на папиру и није залепљена на јавној површини, јутрос је прво поделила председница Скупштине Србије и функционерка Српске напредне странке (СНС) Ана Брнабић на друштвеној мрежи Икс (X). Она је навела да надлежни органи раде свој посао у складу са законом, уз оцену да та умрлица „нити је шала, нити је то забавно“, већ узнемирујуће и представља „јасну и недвосмислену претњу по живот председника“.

„Озбиљно болесне и дубоко поремећене особе које ово раде и мисле да је то политика, добиће одговор народа на изборима у Београду, 2. јуна“, навела је Брнабић.

Такође се огласио и председник СНС, министар одбране Милош Вучевић, који је навео да је то „још једна срамна, бестидна и гнусна кампања против председника Србије Александра Вучића,

која се по ко зна који пут води путем друштвених мрежа“. „Присталице Ђиласове опозиције и његове коалиције 'Насиљем против Србије', објављувањем 'умрлице' Александра Вучића још једном показују да је суштина њихове политике непатворена мржња према једном човеку, који у Србији представља институцију председника Републике“, написао је Вучевић на Инстаграму.

Саопштењем се огласила и младеновачка опозиција:

Локални одбор Српске напредне странке у Младеновцу и њени активисти већ данима таргетирају чланове локалне коалиције Србија против насиља и прикривају своју неспособност и корумпираност. Овај пут то раде уз помоћ Ане Брнабић, председнице Скупштине Републике Србије, која је на друштвеним мрежама окривила чланове СПН за „недвосмислену претњу по живот“ председника Србије због „читуље“ која кружи друштвеним мрежама а односи се на Александра Вучића.

Политичке странке и покрети окупљени у коалицију Србија против насиља у Младеновцу (Демократска странка, Зелено-леви фронт, Народни покрет Србије, Ново лице Србије, Покрет Србија центар, Странка слободе и правде), ОШТРО ДЕМАНТУЈУ да имају било какве везе са горе наведеном читуљом, ми се залажемо за СРБИЈУ БЕЗ НАСИЉА и овакав вид борбе против режима није прихватљив за нас.

ПРЕСТАНИТЕ ВИШЕ ДА ОБМАЊУЈЕТЕ ЈАВНОСТ!

СПН Младеновац

Ово вам нико неће рећи. А казне? Боље не питајте!

Уколико возите нерегистрован аутомобил ризикујете казну од бар 10.000 динара, ако се паркирате тамо где није дозвољено можете бити кажњени са 25.000 динара, а колико ће вас коштати уколико регуларно паркинг место заборавите да платите, зависи од тога у ком граду Србије сте се затекли.

Реч је о честим саобраћајним прекршајима, иако казне за њих нису нимало благе. За вођњу у нерегистрованом возилу и паркирање возила тамо где му није место, казне су универзалне за целу територију Србије. Да бисте уопште били у саобраћају неопходна је регистрација возила, а минимална казна за управљање нерегистрованим возилом, како је прописао Закон о безбедности саобраћаја (ЗБС), износи 10.000 динара, а новчане казне за овај прекршај расту како се време од последње регистрације продужава. Казна од 10.000 динара тако износи уколико је од истека регистрације прошло 30 дана. Казна од 20.000 динара је прописана уколико је од последње регистрације прошло више од 60 дана. Међутим, још оштрије казне следе возачу који се нађе за воланом аутомобила који уопште није уписан у јединствен регистар возила, зато што је или одјављен или никада није ни регистрован. Та казна се креће у распону од 20.000 до 40.000 динара, али може бити замењена и затвором до 30 дана, уз 6 казних поена и забрану вођње од најмање 3 месеца. Важно је да власници аутомобила знају да након истека регистрације не постоји никаква толеранција за вођњу нерегистрованог возила, јер у ЗБС прецизно стоји следеће: „Моторно и прикључно возило не сме да учествује у саобраћају на путу након истека рока важења регистрационе налепнице“. Казне за непрописно паркирање Попут казни за вођњу нерегистрованог возила, и казне за непрописно паркирање регулисане

су ЗБС, „униформисане“ су за сваку локалну средину с обзиром на то да их изриче саобраћајна полиција МУП-а, али њихов износ зависи од тога где је непрописно паркирано возило затечено, па на основу тога крећу се од 5.000 до 25.000 динара. Најблаже казна од 5.000 динара предвиђена је за случајеве где је возило паркирано на тротоарима, где се не омета много кретање пешака или у споредним улицама. Под непрописно паркирање чија казна износи 5.000 динара, како је дефинисано ЗБС, спадају и сва возила која се буду кретала, заустављала или паркирала поред и око стамбених и пословних зграда, те у оквиру и између блокова стамбених и пословних зграда. Казна од 15.000 динара предвиђена је за паркирање возила на травњацима, дрворедима и другим засадама, зеленим површинама дуж обала река и других водених површина, шумљеним теренима и рекреационим површинама, као и на зеленој површини у јавном коришћењу. Коначно, најдрастичније казне од 25.000 динара су приписане када је возило паркирано на пешачком прелазу, жутој траци и трамвајским шинама. У пракси се најчешће изричу оне минималне казне од 5.000 динара, а и та глоба, као и остале прописане казне за непрописно паркирање, може бити преполовљена уколико је власник возила плати у року од 8 дана. Казна за неплаћен паркинг није свуда иста. Што се тиче казни за неплаћање паркинга тамо где је то дозвољено, односно, на обележеним паркиралиштима, оне зависе од града до града и у надлежности су локалних ЈКП која имају услугу паркинг сервиса. Те казне се крећу у распону од 1.000 до 1.800 динара. У Младеновцу, на пример, казна за неплаћање паркинг места или прекорачење времена паркирања износи 1.200 динара. Возачима је остављена могућност да уколико тај цех намире у року од 8 дана, казну плате упола мање - 600 динара. Иначе, „станарска“ месечна паркинг карта у првој зони је 840 а у другој зони 500 динара.

Жељко Муџавић

Министарка пољопривреде у посети породици Николић из Велике Иванче

Министарка пољопривреде, шумарства и водопривреде, Јелена Танасковић, заједно са председником Градске општине Младеновац, Владаном Глишићем и директорком Пољопривредне саветодавне и стручне службе Милицом Јанковић, посетила је домаћинства браће Марка и Милоша Николића из Велике Иванче. Ова вредна, десеточлана породица, у којој живе три генерације, обрађује 90 хектара земље и поседује више од 100 грла стоке. Министарка Танасковић истакла је да је породица Николић пример успешног пољопривредног газдинства у овом крају и додала је импресионирана оним што је видела и чула од домаћина, посебно од подмлатка ове породице.

„Било ми је задовољство да обиђем њихово пољопривредно газдинство, а са производњом ме је упознао млади домаћин Никола, који ме је одушевио својим знањем о сточарској производњи. На газдинству сам се састала и са осталим пољопривредницима овог краја и у пријатној атмосфери смо попричали о свим проблемима са којима се суочавају и шта је то што држава и Министарство могу да ураде да им помогну и олакшају“, рекла је министарка, Танасковић.

Подршка локалној привреди и економском развоју

Градски секретар за инвестиције, Лука Петровић, заједно са председником Градске општине Младеновац, Владаном Глишићем и одборником у Скупштини општине Младеновац, Милошем Петровићем, посетио је младеновачко предузеће Grand-ABM, чија је основна делатност производња картонске и дрвене амбалаже. Током обиласка производних погона, Петровић је истакао значај подршке локалним предузећима и улагања у њихов развој.

„Велика ми је част била да обиђем наше вредне људе у Младеновцу који, захваљујући подстицајима државе, пишу успешне приче. Приликом посете фирми „Гранд - АБМ“, која већ генерацијама унапређује живот овог краја, видели смо како се труд

и рад исплате. Захваљујући подршци, њихова производња је сада још снажнија. Поносан сам што сам део ове сјајне приче.“ истакао је Петровић.

Караван „Најдомаћин“ посетио Младеновац

Караван „Најдомаћин“ посетио је и Градску општину Младеновац. Реч је о догађају који се одржава по други пут уз подршку Министарства пољопривреде, шумарства и водопривред. Караван ће ове године обићи 10 градова у Србији. На тргу у центру Младеновца присутнима су се обратили министарка пољопривреде Јелена Танасковић, председник општине Младеновац, Владан Глишић и члан жирија Никола Делић, директор Сточарског института у Београду.

- Стварно ми је велика част што сам овде, пре свега због оних 3.500 пољопривредника који живи и ради на територији Младеновца. Дефинитивно конкретни, радни људи који тачно знају шта им треба – рекла је министарка пољопривреде Јелена Танасковић. Она је такође напоменула да су је младеновачки пољопривредници дочекали са неколико предлога на којима ће кренути да ради већ од понедељка. Обрађујући се присутнима министарка је такође указала и на присутне проблеме у једној од пољопривредних грана: - Оно што мене брине када гледам податке из Младеновца, има пуно газдинстава, а мало грла. Просечно по газдинству имате мање од 12 крава и 6 свиња. Ја вас молим и обећавам да је држава ту и да нећете остати без субвенције, она може бити само већа и више раширена. Молим вас да ширите производњу и да се унапређујете - рекла је министарка Јелена Танасковић.

Укупан овогодишњи наградни фонд подстицаја за пољопривреднике кроз „Најдомаћин“ износи више од 7.000.000 динара, од чега ће до бити робне награде за најбоље домаћине региона. Пољопривредни караван ће ове године обићи више од 10 градова широм Србије. Пријављени ће се рангирати у 5 категорија: ратарство, сточарство, повртарство, воћарство и органска производња, а Најбољи домаћин Србије ће бити награђен са чак 2.000.000 динара за даља улагања. Двоје првопласираних у свакој од категорија освојиле пола милиона динара. У културном програму наступиле су сестре Гововић које су певале награђивану песму „Србија“ и нумеру „1389“, као и младеновачка културно-уметничка друштва „Љубомир Ивановић Геца“, „Шумадија“ и „Славко Манојловић“.

Дефибрилатор и за младеновачки Дом здравља

ОТП банка је уручила 13 нових дефибрилатора вредности пет милиона динара с циљем директног унапређења ургентне медицине у Србији. На предлог Министарства здравља Републике Србије одређене су установе у којима су ови електрокардиолошки уређаји најпотребнији.

Уручењу дефибрилатора за хитну медицинску помоћ присуствовали су Даница Грујичић, министарка здравља, и Предраг Михајловић, председник Извршног одбора и ЦЕО ОТП банке. Том приликом министарка је истакла значај оваквих донација, наводећи да су дефибрилатори уређаји који спасавају живот и захвалила ОТП банци што су, како је рекла, препознали потребе здравствених установа за овим апаратом.

„У моменту када дође до срчаног застоја или када дође до, како га ми зовемо, флатера, односно неконтролисаних контракција срца, дефибрилатор је тај који спасава живот. Мени је посебно драго што су уређаје добили установе попут Здравственог центра Врање, затим Лесковац, Ђуприја, Чачак, у Војводини Шид, Инђија и Суботица, Баточина и Велика Плана. Ми смо им то и раније обећали, а захваљујући ОТП Банци, испунили смо то обећање“, навела је министарка здравља.

Директору дома здравља у Младеновцу дефибрилатор је уручио Никола Вуковић, регионални директор за Шумадију у ОТП банци.

Четврт века од бобардовања Србије

Пре 25 година, 24. марта 1999. године, без одобрења Савета безбедности УН, почела је НАТО агресија на Србију. Одлука о бомбардовању СРЈ донета је, први пут у историји, без одобрења Савета безбедности УН, а наредбу је тадашњем команданту савезничких снага, америчком генералу Веслију Кларку издао генерални секретар НАТО Ха-вијер Солана. Деветнаест земаља Алијансе почело је бомбардовање са бродова у Јадрану, из четири ваздухопловне базе у Италији, Мађарској и Руминији, подржане стратешким бомбардерима који су полетели из база у западној Европи. Најпре су гађане касарне и јединице противваздушне одбране Војске СРЈ, у Батајници, Младеновцу и Приштини. Готово да нема града у Србији који се током 11 недеља напада бар неколико пута није нашао на мети авиона НАТО пакта док је Црна Гора углавном била поштеђена масовних удара. Прве сирене означиле су почетак једанаестонедељног бомбардовања тадашње СР Југославије, око пола осам увече. Коначан број жртава званично никада није саопштен, а процене се крећу између 1.200 и 2.500 погинулих и око 5.000 рањених. У 78 дана бомбардовања страдао је народ који је бранио своје право на слободу, свој суверенитет и територијални интегритет, своју историју и корене, све оно што би бранио сваки други народ на свету. То је доказ да се српски народ 1999. године борио не само за своје границе, већ и за границе и право свих других земаља света. Данас, 25 година после, окренути смо будућности, али никада не смео да заборавимо НАТО агресију и невинне жртве овог безумног чина. Делегације Градске општине Младеновац и УБНОР-а полагањем венаца и цвећа одали су пошту тринаесторици Младеновчана који су изгубили живот у ратним сукобима током последње деценије прошлог века, од којих је најмлађи имао само 19 година, као и свим страдалим у НАТО бомбардовању. Мето авиона 1999. године нису били само војни циљеви. Гађани су путеви, мостови, цивилни објекти. Иза тога остајале су рушевине, патња и жртве. Међу погинулима било је и деце, а то је оно што се не може заборавити и тешко опростити, настрадало је 79-оро деце од којих је најмлађе имало само једанаест месеци. Бомбе су им прекинуле загрљај са родитељима. Јединим уточиштем, последњу топлину. Годишњици бомбардовања на СРЈ у Младеновцу је присуствовало пет, шест наших суграђана, тужно. Ако не памтимо блиску прошлост, каквој се будућности можемо надати? Нека је вечни помен жртвама НАТО агресије.

Поучна њрича из животоа нашеј суграђанина

Сада сам на дну живота

Био сам успешан сам привредник, пољопривредник, добар отац дечака и девојчице, муж, вредан и поштован у Младеновцу. Нисам пијаница, не пушим, бавио сам се спортом, а сада идем од госта до госта у кафанама тражећи 100 динара и то је трајало неко време док ми газде кафана нису забраниле улазак у локал.

Све што сам годинама стицао отишло је на добош, а зеленаши су ме више пута били тражећи да вратим позајмљени новац. У селу које је близу Младеновца сам распродао све што је могло да се прода из богатог домаћинства, стоку механизацију, земљу, остала је кућа у којој ми живе родитељи који од срамоте не излазе и не друже се више са комшијама. Кућа у граду, богата намештајем, белом техником, телевизорима остала је пушта и када сам и њу хтео да продам жена је, вероватно по савету адвоката, тражила да ме прегледа психијатар и утврди стање мога лудила. Налаз је мени био познат, али упорно сам одбијао да га прихватим и одем на лечење.

Пријатељи и родбина престали су да нам долазе у кућу, а и комшије су ме избегавале. Иако нисам пио, правило изгреде и малтретирао укућане

и најближе, гледали су ме као да сам губав. А можда и јесам, али то не прихватам, свако има право да уреди свој живот како жели. Нисам рекао да не користим дрогу ни лекове и никада ништа слично нисам пробао, просто био сам човек из народа весео, добар, увек спреман да помогнем другоме, возио сам скуп ауто, жена је имала свој. Сада сам на дну живота. Здравље ме добро служи али багине тешко подносим, а кажу, заслужио сам. Жена је због мене више пута паковала ствари да ме остави, деца су при крају средње школе, добри су ђаци али некада весела кућа пуна њихових пријатеља, славили смо рођендане, деца правила журке у дворишту, сада је празна. Деца ме се стиде, а у кући само моји знају како преживљавају. Два рачунара која сам им купио пре пар година давно сам продао за 50 евра. Нико нам већ месецима није дошао у кућу осим поштар који месечно доноси рачуне, а они неплаћени се гомилају. Кабловску су нам давно искључили, а у кући је остао један телевизор, који нису ми дали да продам.

Не трошим новац на пријатељице ако сте то помислили и на швалерке. Не губим паре ни на картама не верујем да бих ту био добар и да би се овајдио. Неће мене карта и никада не није хтела или нисам имао времена за карте цео живот сам радио, попуњавао вирмане, уплатнице зидао, гледао да ми породица и најближи у ничему не оскудевају а сада су они и ја на ивици

Решавање вишеденцијских проблема становника Кајмакчаланске улице

Коначним решавањем вишеденцијског проблема имовинско правних односа у Кајмакчаланској улици у МЗ „Селтерс“, заједничким напорима мештана и локалне самоуправе, почело је и решавање проблема путне инфраструктуре. Прва фаза радова обухвата асфалтирање деонице у дужини од 450 метара, у делу где постоје канализациона и водоводна мрежа. Очекује се да ће посао бити завршен у року од 15 дана.

Истовремено, у току је пројектовање канализационе мреже које би требало да буде завршено до краја месеца, да би у другом кварталу године почели и сами радови.

План је да се у другој фази изгради канализациона мрежа дужине 530 метара и водоводна мрежа у дужини од 310 метара. Након тога, уследиће асфалтирање преосталог дела улице. О свим даљим корацима по питању унапређења путне и комуналне инфраструктуре са становницима Кајмакчаланске улице данас је разговарао председник Градске општине Младеновац Владан Глишић, који је истакао да ће се завршетком ових радова значајно унапредити свакодневно функционисање становника и повећати квалитет живота у том насељу.

М. Г.

беде. Неколико пријатеља који још разговарају са мном кажу ми да сам болестан и да је време да се лечим пре него што породицу и себе доведем до пропасти. Ја мислим да претерују јер свако нешто воли неко цигаре, пиће, кафану, музику, певалку, добар ауто, одећу. Ја сам заглибио у клађење.

Почео сам пре неколико година са комшијама гледајући утакмицу и ја кажем ајде да се кладимо да ћемо ми да поведемо. После је ишло ко ће да да први гол, у коме минуто, кладио сам се у све. Некада и у велике суме и углавном губио а пара за клађење је увек требало. Ту ме је познаник упутио на једног који даје паре уз камату и ја сам ушао у врзино коло из кога ми изгледа нема повратка. Тешко ми је било када су претили деци, а ја паре нисам имао да вратим. А увек ми је било у глави још овај пут да добијем и вратим догове, али никако да добијем. Сада шибицарим, не оно са кутијама шибица на улици већ на пијаци, паркингу, испред тржних центара ајде да се кладимо у 20, 30 динара или имате ли 100 динара на зајам. Кажу ми да је то дно дна али ја сам тако изабрао, а болесан нисам и нећу да се лечим. Не рекох: многи ће преко овога да ме препознају. Нека то је мој живот и пут који сам изабрао, жао ми је само деце.

(Редакцији новина зна име и ѡрезиме човека који нам се ѡверило)

Савешти за њољопривреднике

Жилогрис - *Carpodis Tenebrionis*

Ова штеточина се задњих година налази на нашем подручју иако се уобичајено налази на подручју медитеранских земаља. Највише су погођени засади вишње и шљиве на југу Србије. Одрастао инсект је дужине 20-30 мм, тамносиве до црне боје. Боја у пределу врата је сива и има ситна испупчења. Ларва има топузаст облик, бледојуте боје. Нарасте до 7 цм. У пролеће женке почињу да се хране травама а затим прелазе на воћке. Женка полаже јаја током јуна месеца и у једној сезони положи 250-300 јаја.

Јаја полаже у зони кореновог врата или у земљишту око воћке, али не даље од 30 цм. Када се ларве излегу, њихов развој траје две године, након чега прелазе у фазу лутке а затим у одраслог инсекта.

Заштита и сузбијање:

Да би заштита од жилогриса била ефикасна, неопходно је познавање циклуса развоја. Прво што је показатељ његовог присуства је слабије напредовање воћки. Често се таква стабла стабла спорадично јављају па се то углавном прописује неким другим разлозима, најчешће монилији. Најважније је сузбијање женки како би се спречило полагање јаја. Јаја се могу уништавати и применом земљишних инсектицида. У том случају земљиште око воћака треба исфрезирати и уситнити.

Уколико ларва жилогриса уђе у коренов систем, могу се користити земљишни инсектициди који се вежу за коренов систем и на тај начин се могу сузбити мање ларве које су се развиле унутар корена. Уништавање већих ларви није мо-

гуће, јер се оне дубље укопавају унутар корена и стабла. Када исцрпе корен, могу прећи у део стабла изнад земље до висине од око 12 цм.

Други начин заштите од жилогриса је примена инсектицида приликом третирања, па женке након исхране листом препарат унесу у себе. На тај начин ће се спречити крајњи развој јајашаца у женки. Женке ће таква незрела јаја полагати у земљиште али се из њих неће развити ларве. Када су у питању млађа стабла, испод њих се могу поставити фолије па се затим одрасли инсекти истресу са воћке.

Овом методом се велики број одраслих јединки може уклонити са воћака. Код превентивних видова борбе корисно је крчење старих засада јер они представљају опасност. Наводњавање воћака се такође препоручује као један од начина сузбијања овог штетног инсекта.

Дил. ин. заштитице биља Тамара Михаиловић,
ПССС Београд

Савешти за власнике мачака

Дивља мачка

Веома опрезна, дивља мачка живи усамљено и скривено и у нашим крајевима па се, и због тога, о њој не зна много. Већа од домаће мачке, ова незаштићена ловна дивљач, тешка и до 15 килограма и дуга више од једног метра (са репом) може савладати лане срне па и теле кошуте, а када се нађе у безизлазном шкрпипцу, може озбиљно угрозити и ловца који је углавном лови хајком или бракадом, псима или са чеке. Код нас дивљих мачака има у целој земљи, али је различито распрострањена. Примећује се да је има мање (или се мање среће) нарочито после изградње шумских комуникација у планинским пределима, где су пронађени најлепши примерци и где је генетски најчистија популација јер нема знакова укрштања са домаћим мачкама. У брдским пределима и у равници, где има више појава укрштања са домаћим, дивље мачке су бројније. То је последица наслеђене веће плодности од домаћих мачака. Но, о тачној распрострањености дивље мачке тешко је судити. Због свог скривитог и усамњеничког начина живота то је животиња која се ретко среће. Због тога је то и

животиња, коју људи, па и већина оних који се баве ловом - слабо познају. Али, по чему се дивља разликује од домаће мачке? Висока је 35-45 цм и дуга више од једног метра, од чега око трећина отпада на реп. Тешка је од шест до десет килограма, а крупнији примерци мужјака могу бити тешки до 15 кг. Длака јој је дуга, густа и мека са густом подлаком. Боја длаке је зеленкасто-сивкаста и нажућкаста, понекад са смеђим тоном. Низ

леђа иде главна пруга, од које се одвајају мање или више јасне пострани пруге. На подваљку увек има зеленкасто-жућкасту пегу. Трбух је белкасто-сив до жућкаст, а реп је подједнако дебео целом дужином; на крају је као одсечен, а на њему је више црних колотова, од којих су они на почетку репа више нејасни и доле отворени, док је крај репа црн. Догађа се и да истобојна домаћа мачка подивља. Од такве домаће, дивља мачка разликује се својом крупноћом, јачим ногама, дивљим изгледом, јачим зубима и ноктима, дужим брковима, обликом и обојеношћу репа, белим подваљком. Посебни знаци су још: ружичаста њушка, тамна пега на табанима задњих ногу, која никад недосежу пету, беле длачице међу црним одоздо између прстију те, наводно, нешто длака на врховима ушију. Анатомска разлика је и у цревима: она су код дивље мачке, као месождера, три пута дужа од тела, а код домаће, која је свеждер, пет пута. Мешанце обично одаје реп који је само налик репу праве дивље мачке. Може савладати и теле кошуте Дивља мачка се пари крајем зиме (од краја јануара до почетка марта).

Слободан Мулић, www.natura.rs
Фото: Freepik

Кажем ја себи...

„Хероји Хилијарда“ и друге, политичке, трице и кучине

Пре неколико недеља, стигла је вест, филм „Хероји Хилијарда“ приказан је први пут у америчком конгресу. (Код нас серија „Ваздушни мост“) Браво, требало је тако. Уосталом, овај филм је и прављен из политичких разлога, не би ли бар мало, отоплили наше односе са САД. Не оцењујем уметничко и занатско достигнуће овога пројекта, нисам стручан за то. Несумњиво, Радош Бајић је велики уметник. Доказао се кроз претходна остварења. У личном, његовом ставу, мислим да гаји извесне симпатије према четничком покрету, што му и не замерам, имајући у виду порекло. Његова серија, са истом темариком, замишљена трилогија „Равна Гора“ са првих десет епизода је за сваку похвалу. Хтели ми то да прихватимо или не, Дража Михаиловић је био заиста први герилац Европе у Другом светском рату. После капитулације априла 1941, није окачио шињел о клин и повукао се у миран живот. Напротив, са групом присталица-патриота, упутио се на Равну Гору. Шта се после дешавало, знате и сами. Енглези су продали њега и краља ради сопствених интереса, а Дража је у тешкој ситуацији, тражио заштиту и од окупатора јер је увидео, да су надирући комунисти, за њега већа опасност од Немаца. Били су на Балкану и у Првом светском рату, морали су да оду. Тако ће бити и овога пута, али комунисти у Русији, већ двадест година, никако да не стану. Наравно, како каже цењени академик Драгољуб Живојиновић: „У тој крвавој балканској партији покера, Дража је крај рата дочекао са лошим картама у рукама“.

Вратимо причу о филму „Хероји Хилијарда“. Из историје је познато да су крајем рата, савезници бомбардовали, Србију (Не Југославију у целини) и Румунију, уништавајући изворе нафте. Противваздушна одбрана Немаца, обарала је ове авионе, наравно, пилоти су се падобранима, спасавали у већини случајева. Четници Драже Михаиловића су сакупљали ове оборене пилоте и преко аеродрома Прањани код Чачка, енглеским и америчким авионима, враћани у своје базе. Кажу, преко 500 ваздухопловаца. То је тема филма, наравно, мало романсирана, због гледаности. Значи, Срби и савезници, били су и тада на једној страни. Сада, је најжалост, другачије. Филм треба да их подсети на та времена, нарочито, нове дрчне каубоје у САД. Међутим, познато је када ми, Срби, хоћемо нешто да обесмислимо, увећавамо бројке до нелогичности. Тако смо учили из историје да су Немци у Крагујевцу, октобра 1941. стрељали

седам хиљада наших грађана укључујући и ђаке. Немци су водили, педантно, што је њима својствено, евиденцију. За погинулих њихови двадесет пет, војника од здруженог напада четника и партизана, стрељали су 2.500 наших грађана, сто за једног. Наравно и то је много. Тако и овога пута о спасавању пилота. Ако су четници спасили пет стотина пилота, а спасавали су их и партизани у зони Јужне Мораве и другде и узмемо да су цифре приближне, испада да је у Србији пала целокупна савезничка авијација ако смо ми спасили скоро хиљаду људи а нешто су и Немци заробили. Нелогично, зар не? Ипак, спасавали смо њихове пилоте, макар их било и десетак. По мени, није требало. Исти ови, просули су по Србији тоне бомби, наводно, гађајући Немце. Лесковац је тада изгледао као сада Палестина после напада Јевреја. Хиљаде мртвих, а најмање Немаца, скоро ниједан. Дрогирани, амерички пилоти, журили су да се ослободе терета бомби и избегавајући немачку одбрану, сејали су смрт где су стигли. Ми смо спасавали ове што су нас убијали тада, али и 1999. године уз хвалоспев у садашњем времену. Направили смо и споменик у Прањанима и сваке године изводимо представу за нас и савезнике и сви се правимо, као да незнамо, шта се стварно дешавало.

Све било је музика, кажу стихови једне песме. Све, било је политика, кажем ја. Сачекали смо крај Другог светског рата у Србији, кољући се између себе, уместо да смо се удружили. Наравно, као и у сваком сукобу неко мора и да победи. Овога пута, победили су партизани из којих је никла снажна ЈНА. Четници, већина њих избегла је у Европу, а затим у САД.

Побегле су и усташе из Хрватске у Јужну Америку али и у САД. Амерички председник је 1948. године, посмртно одликовао Дражу Михаиловића. Орден је тек пре неку годину, предат његовој породици. Поставља се питање, зашто Амери нису одликовали Дражу за време или на крају рата, за његовог живота? Једноставно, крајем рата нису хтели да се замере Совјетима као савезницима, али ни Титу и партизанима, јер ови гину за њих. После рата, ситуација се променила.

Под утицајем СССР-а Кина постаје комунистичка земља, а затим се талас шири и на Кореју. Амери журе да се супроставе на истоку, ширењу идеологије која може да угрози и саме САД. Назире се сукоб у Кореји (која је и данас подељена) требају им војници да гину за њихове интересе. Ту су, наравно, на располагању усташе, али и наши четници. Ништа лакше за Американце, један орден Дражи и везаће четнике за себе, да гину у Кореји и другде. То се наставља и данас. Добићете орден и пристојну сахрану ако погинете за Америку уместо да живите за Србију, кажем ја себи.

Драјослав Жика Обрадовић

Витамин Ф, чува срце, мозак и кожу

Нашем телу је потребан витамин Ф како би правилно функционисао, а могу се наћи у многим биљним изворима хране као што су уља, ораси и семенке. студије су показале да може да има и многе друге предности. **Шта је витамин Ф?** Витамин Ф заправо није витамин. Састоји се од две врсте полинезасићених масних киселина. Алфа-линоленска киселина или АЛА је омега-3 масна киселина, а линолене киселине или ЛА је омега-6 масна киселина. Научници су открили АЛА и ЛА киселину током 1920-их и помешали их са витамином који су звали витамин Ф. Ознака је остала иако је касније откривено да је реч о мастима а не витамину. АЛА и ЛА су есенцијалне масне киселине, што значи да су нам потребне како бисмо преживели. Они играју важну улогу у одржавању несметаног функционисања тела које не производи све АЛА и ЛА које су му потребне да би правилно функционисало. То значи да је већину ових масних киселина неопходно добити из исхране. Како тело користи витамин Ф?

Нашем телу је потребан витамин Ф за обављање многих виталних функција. Витамин Ф, на пример, игра главну улогу у структури ћелије, јер масне киселине у витамину Ф обезбеђују структуру и флексибилност спољашњем слоју ћелија. Поред тога, витамин Ф помаже телу у процесу раста и развоја, као и у производњи сигналних једињења која контролишу крвни притисак, имуни систем и друге телесне функције. Витамин Ф такође служи као извор калорија за тело и поред тога, АЛА и ЛА се претварају у друге врсте масних киселина, које играју друге кључне улоге у организму. Које су предности витамина Ф?

Витамин Ф има бројна корисна својства за тело. Ове масне киселине контролишу телесне процесе и могу да помогну у превенцији различитих врста болести. Предности витамина Ф: **Здравље срца:** Конзумирање витамина Ф може да одржи срце здравим и спречи одређене срчане проблеме као што је коронарна болест срца. Такође може да помогне у смањењу холестерола у крви

Развој бебе: Трудницама и дојиљама се препоручује да у исхрану уведу рибу са мало живе што може да помогне у расту фетуса и развоју мозга. **Здравље мозга:** Витамин Ф може да помогне у смањењу ризика од Алцхајмерове болести, деменције и других когнитивних проблема. **Ментално здравље:** Конзумирање масних киселина олакшава симптоме депресије и анксиозности. **Здравље очију:** Витамин Ф може помоћи у развоју и функционисању мрежњаче, укључујући ублажавање симптома сувог ока. Такође може да смањи ризик од развоја макуларне дегенерације. Намирнице које природно садрже витамин Ф су: Орашасте плодове: ораси, лешници, индијски орашчићи, бадеми, пињоли. Семенке: ланено семе, чиа семе, сунцокретово семе. Уља: ланено уље, орахово уље, сојино уље. Рибе, као што су лосос, туњевина и сардине.

Mr Ph Биљана Мушавцић

Фудбал, Београдска зона

Младеновчани освојили бодове у Борчи:

БСК -ОФК Младеновац 0:2 (0:1)

Стадион у Борчи. Гледалаца: 100. Судија: Ђорђе Павловић. Стрелци: М. Јанковић у 16, В. Ђорђевић у 52. минути. Жути картони: Милошевић, Стефановић (БСК), Стојановић, Иванковић, С. Јанковић (ОФК Младеновац). Црвени картон: Тренер Звиздић (БСК) у 58. минути.

БСК: Станојевић, Молдован, Муса (од 59. Вуковић), Ђурић (60. Егреција), Вујовић (од 46. Јовичић), Милошевић, Селмиани (од 46. Ђурић), Стефановић, Ранђеловић, Н. Стојановић, Ј. Стојановић (од 46. Линта).

ОФК МЛАДЕНОВАЦ: М. Ђорђевић, Марковић (од 14. Иванковић), Стевановић, Планић (од 73. С. Јанковић), Рајковић (од 86. Милетић), Ђорђевић, М. Јанковић, Крстић (од 73. Крстић), Стојановић, Максимовски, Матејић.

Иако су утакмицу почели са шесторицом бонус играча и исто толико се налазило на клупи за резерве, Борчани су у трећем минути пропустили колосалну прилику да дођу до вођства. Из ситуације у којој је теже промашити него постићи погодак, јер је нападач БСК-а Јован Стојановић избио сам испред голмана Ђорђевића и послао лопту поред гола. Младеновчани су већ у 14. минути остали без бека Алексе Марковића који је због повреде морао да напусти терен, а његову позицију уз аут линију заузео је Стефан Иванковић. Два минута након присилне измене Младеновац је дошао до вођства. У главној улози егзекутора нашао се Младен Јанковић који је као шио улетео у шеснаестерац Борчана, заобишао голмана Станојевића и донео тиму са Селтерса дуго чекану радост.

Исти играч је у 24. минути са позиције левог крила ушао у шеснаестерац упутио ударац у доњи угао али је одлично интервенисао млади чувар мреже домаћег тима. У завршници првог дела сусрета Младеновчани су могли да стигну до капиталне предности, али срећа као да је окренула леђа Војиславу Стојановићу који је запливао кроз ваздух након изванредног центаршута Иванковића, упутио ударац главом и уместо у мрежу лопту је послао изнад пречке. У другом делу сусрета као да су се поклопиле све коцкице младеновачког фудбалског мозаика.

Стојановић је делио лопте као руком, Матејић „ставио кључ у браву“ и затворио све прилазе до голмана Ђорђевића... Играо се 51. минут кад је Стојановић „подвалио“ задњој линији Борчана, иза леђа голобрадих штопера некадашњег суперлигаша одиграо кратки пас до Максимовског који је упутио недовољно јак али добро одмерен ударац и кад су сви већ видели лопту у голу уследила је бравура најбољег појединца у редовима домаћег тима, голмана Станојевића. Младеновчани су брзо извели корнер, тачније Вејко Ђорђевић који је кратко усполио Стојановића овај одмах узвратио проигрвање по принципу ти мени-ја теби, да би онда уследио ударац који је више подсећао на центаршут него на директан ударац према голу, међутим лопта је имала чудан лет прелетела све у петерцу, „лизнула“ стативу и завршила у мрежи. Испоставиће се касније да је то био и коначан исход сусрета у којем су Младеновчани доминирали до последњег судијског звиждука.

У двадесетом колу ОФК Младеновац дочекује, у суботу, 30. марта од 16 сати, на Селтерсу екипу Жаркова која је тренутно на 12. месту и, практично, већ је изгубила статус зонаша.

Драган Николић Гула

Прва београдска лига, група Ц

Велика Крсна - Дунавац (Г) 4:3 (2:2)

Терен у Великој Крсни. Гледалаца: 200. Стрелци: Арсић у 2, Младен Миливојевић у 25, Петровић у 49, М. Ђорђевић у 75. (пенал) за Велику Крсну, Цветковић у 32, Симеуновић у 45, Миливојевић у 73. минути за Дунавац. Жути картони: Младен Миливојевић, Петровић, Милан Миливојевић, Гајић (Велика Крсна), Матић, Симеуновић, Јацић, Комазец, Пејановић, Цветковић (Дунавац). Судија: Александар Атанасов (Београд).

ВЕЛИКА КРСНА: Марковић, Новаковић (Гајић), Миладиновић, Ристић, Пангић, Ђ. Ђорђевић, Арсић (Милан Миливојевић), Младен Миливојевић, Петровић, М. Ђорђевић, Митровић.

ДУНАВАЦ (Гроцка): Илић, Симеуновић, Ивковић (Вученовић), Јацић, Цветковић, Пејановић, Крмар, Матић, Миливојевић, Комазец (Дабетић), Лаловић (Илић).

Играч утакмице: Младен Миливојевић

Гледаоци су уживали у судару екипа из врха табеле, јер је виђено седам голова, док је судија показао десет жутих картона. Домаћи фудбалери су кренули силовито и већ на самом почетку стигли до вођства. Арсић је побегао чуварима и шутирао под пречку, добивши громогласан аплауз за евро гол. На центрирану лопту реаговао је главом Младен Миливојевић и дуплирао предност. Гости су брзо средили редове и успели да поравнају резултат до одласка на одмор.

Интернационалац М. Ђорђевић је упутио употребљив центаршут, који је Петровић претворио у ново вођство. Младеновчанин у редовима Дунавца Миливојевић најбоље се снашао, у 73. минути, у гужви пред голом Илића и проследио лопту иза гол линије - 3:3. Два минута касније, Милан Миливојевић је срушен у казненом простору Дунавца. Сигуран са беле тачке био је М. Ђорђевић. Победа домаћина у дербију омогућила му је пласман на другу позицију на табели.

Хајдук /К) - Омладинац (Р) 1:2 (0:1)

Терен у Камендолу. Гледалаца: 20. Судија: Данило Љубичић (Београд). Стрелци: М. Андрејић у 68. за Хајдук (К), Хајдуквељковић у у 37. и 75. минути за Омладинац (Р).

ХАЈДУК (Камендол): Савић, В. Андрејић, Павловић, Јончић, Милић, Карић, Павловић (Јеремић), Илић, Станковић, М. Андрејић, Николић

ОМЛАДИНАЦ (Рајковац): Бабић, Р. Арсић, Матић, Васојевић, Чокић, Ђуров, Андрејевић, Ристић, Јовић, Цвијетић, Хајдуквељковић.

Играч утакмице: Хајдуквељковић

Дерби зачеља припао је Рајковчанима који су били убеђени да ће лако победити клуб без бодова. Домаћин је играо пожртвовано и одолевао нападима гостију. Осам минута пре одласка на одмор, Омладинац је стигао до вођства. Андрејевић је одиграо пас са Хајдуквељковићем, способним да погоди циљ. У другом делу утакмице гости су се опустили, препустили средину терена ривалу и то им се осветило. На идеално изведен ударац из угла реаговао је М. Андрејић и Бабић је био немоћан. На сцену је брзо ступио Стефан Хајдуквељковић, одиграо је пас са Цвијетићем и поставио коначан резултат.

М. Б. В.

Шумадија 1962 - Пударци 1:1 (0:1)

Јагњило, стадион „Јасик“. Гледалаца: -. Судије: Чаревић, Петровић, Срећковић. Стрелци: Јанковић у 31. минути за Пударце, а Раденковић у 78. за Шумадију 1962. Жути картони: Јанковић (Шумадија 1962), Маринковић, Николић и Ераковић (Пударци).

ШУМАДИЈА 1962: Јанковић, Вујић, Стеванчевић, Станојевић М. (Копривица), Весић, Станојевић В, Раденковић, Јанковић, Мишић, Буквић, Кузмановић. Тренер: Кузмановић.

ПУДАРЦИ: Михаиловић, Маринковић А, Маринковић Љ, Јанковић, Николић, Ераковић, Кривокапић (Стојиљковић), Благојевић, Петровић (Павловић), Мијаиловић, Јовановић.

Помало неочекивано, Јагњилци су освојили само бод против екипе из Пударца. Уствари, гости су били ближи победи, јер су све до 78. минута имал вођство од 1:0. На радост непознатог броја навијача, Раденковић је у 78. успео да изједначи.

Седamnaесто коло биће одиграно у недељу, 31. марта. Састају се: **Омладинац (Рајковац) - Шумадија 1962**, Пударци - **Велика Крсна**, Дунавац - **Рабровац**, Хајдук - **ОФК Младост**, Мали Пожаревац - **Винча**, Заклопача - **Врчин**.

Одбојка - Прва лига Србије

Победа која даје наду у лигашки опстанак

ОК Косовска Митровица – ОК Младеновац 1:3

Два кола пре краја првенства Прве лиге Србије, одбојкаши Младеновца ухватили су се за „сламку спаса“ јер су на паркету хале у Рашки савладали Косовску Митровицу резултатом 3:1.

Младеновчани се у конкуренцији дванаест клубова након вечерашње победе налазе на десетом месту са двадесет и једним бодом, три више од претпоследњег Клек Србијашуме, односно четири бода од Топличанина који се налази у безизлазној ситуацији кад је реч о шансама да се избори опстанак. Младеновчани имају исти број бодова као и Дунав Волеј, тако да ће се између три екипе тражити још један путник за нижи ранг такмичења. Младеновчани су изгубили први сет резултатом 25:21, али онда су заиграли изнад очекивања и наредна три су добили са 25:19, 25:21 и 25:19.

У наредном, претпоследњем колу утакмицу за одбојкашко бити или не бити Младеновац игра са лесковачком Дубочицом која је већ обезбедила пласман у најelitнији одбојкашки ранг у Србији. Кад је реч о последњем 22. колу Младеновчани ће гостовати Новом Пазару који води мртву трку са Спартаком из Лига за друго место које такође обезбеђује пласман у Суперлигу.

1	Dubočica	20	19	1	57	15	+42	54
2	Novi Pazar	20	16	4	53	28	+25	43
3	Spartak (Lj)	20	15	5	50	27	+23	42
4	Novi Sad	20	13	7	43	30	+13	38
5	VGSK	20	10	10	41	40	+1	30
6	Smederevo Carina	20	9	11	41	42	-1	31
7	Železničar	20	8	12	29	49	-20	20
8	Kosovska Mitrovica	20	7	13	33	42	-9	25
9	Dunav Volley	20	6	14	33	48	-15	21
10	Mladenovac	20	6	14	31	48	-17	21
11	Klek Srbijašume	20	6	14	28	47	-19	18
12	Topličanin	20	5	15	27	50	-23	17

Претпионирке завршиле сезону победом над екипом Лаки Стара 3:1.

Одбојкашице ОК Младеновац, претпионирке, су првенствено Београда завршиле са 4 победе (Рода, Ас Батајница, Ас Београд и Лаки Стар) и исто толико пораза (Београд, Блок аут, Железничар и Црвена Звезда). Оне су својом жељом и залагањем показале да се на ову генерацију може озбиљно рачунати у наредном периоду.

Ветерани трећи у Лакташима

Младеновачки фудбалски ветерани окупљени у екипи „Либар хом“ учествовали су на Мађународном турниру ветерана који је одржан у Лакташима у Републици Српској.

У јакој конкуренцији, Младеновчани су освојили треће место, с тим да ни једну утакмицу нису изгубили у регуларном времену.

Рукомеј: Прва лига - Београд

Рукометаши поражени од екипе БАСК Соко

Рукометаши Младеновца одиграли су утакмицу дванаестог кола у Младеновцу против екипе РК БАСК Соко и изгубили су са 31:24. Гости су се показали као врло чврста екипа, која игра често на граници грубости. Наши рукометаши нису имали одговор на овакву игру и остали су без бодова. РК Младеновац је задржао четврто место на табели са 10 бодова уз биланс од 4 победе, два нерешена резултата и пет пораза.

У следећем колу Младеновац ће играти против екипе Спортски центар Вождовац 2012 која се налази при дну табеле са 6 бодова.

Општинска фудбалска лига

У недељу почиње други део првенства

Првенство Општинске лиге Младеновац почиње у недељу, 31. марта 2024. године, првим пролећним (10) колом: Младеновац: ОФК Студент - Иванча (Велика Иванча), терен Радничког у 11 сати; Влашка - Ковачевац 1956, Кораћица: Космајац - Напредак (Међулуђе), Село Младеновац - Марковац (терен Радничког), Амерић: Борац - Слога (Границе). Екипа Борца из Амерића (на фотграфији) освојила је титулу јесењег првака са 25 бодова.

М.Б.В.

Рвање:

РК „Љубомир Ивановић Геџа“ угостио најбоље рваче Београда

За непуних месец дана РК Младеновац организовао је још једно такмичење које је окупило велики број клубова и такмичара. У организацији Рвачког клуба „Љубомир Ивановић Геџа“, РС Србије и РС Београда у хали младеновачког Спортског Центра одржано је сениорско Првенство Београда као и У-13 и У-17. Домаћин је наступио са 22 такмичара и освојио 14 медаља. Младеновчани су се окитили са 3 златне, 5 сребрне и 6 бронзаних медаља. У екипном пласману рвачи У-13 заузели су четврто место, такође у У-17. У женској конкуренцији, младе Младеновчанке су освојиле треће место у сва три узраста. Сениорски мушки тим се пласирао на високо треће место иза екипе Радничког и Партизана. Треба напоменути да чак осам младеновачких сениора није наступило због и приватних обавеза.

Сениори Илија Антић у конкуренцији 60 кг и Филип Папић у 77 кг су освојили су прва места. Филип Папић је проглашен и за најуспе нијег рвача и клуб га је наградио за постигнут резултат ручним сатом. Такође и млада такмичарка Мина Николић је освојила прво место. Друга места код кадета освојили су Новак Милојевић и Кристина Трифунковић, док се код сениора други били Војин Анђелковић у 82 кг, Филип Маринковић у 130 кг и сениорка Ирена Влајић у категорији до 76 кг. Трећа места су освојили пионири У-13 Константин Китановић односно У-17 Лазар Павловић. Кад је реч о сениорима треће место освојили су Страхина Спасић, Тодор Борђевић, Филип Кнежевић и Зоран Јанковић. Пета места припала су Милошу Питулићу, Виктору Рабреновићу и Лазару Стаменићу... На турниру је наступило 142 такмичара из 12 клубова. Рвачки клуб Геџа је ове године доделио и награде за најбољег такмичара код јуниора, сениора, сениорке и домаћи такмичар. Екипу је водио тренер Слободан Сретеновић док је правду делио младеновачки међународни судија Лазар Јовановић.

Д. Николић

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Априлској рати и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Другом светском рату (1941-1945.)

У ноћима без звезда /9

Ђорђе СТОЈКОВИЋ (1915),
Младеновац,

Грмело је и тутњало са свих страна

Између два светска рата у Младеновцу су радила двојица дивних лекара - доктор Рус Каринковски и доктор Живорад Бата Маринковић. После рата, видног трага у младеновачком здравству и шире, поред осталих, оставили су доктори: Милојевић, Петровић, Мокрев, Аца Милошевић, Сава Ђорђевић...

Доктор Ђорђе Стојковић је у вароши под Космајем оставио дубок траг. Изузетан и уважен стручњак, омиљен у друштву, пленио је културом, интелигенцијом и непосредношћу. Увек расположен, проверени хуманиста, био је у то и ретко духовит човек. Али мало је ко знао његов животни пут.

Доктор Ђока је рођен 28. фебруара 1915. године. Отац Душан био је стоматолог, а деда Михаило дворски фризер краља Александра Обреновића. Старином су из Вршца, живели су у Београду. Мајка Наталија је била из кладовске трговачке породице Николајевић. Гимназију је завршио у Београду, студије на Медицинском факултету је прекинуо због одласка у војску 1939. године.

Кадровац у Априлском рату, допао је немачког заробљеништва, где је био са сликарем Петром Лубардом и режисером Матом Милошевићем. По повратку из логора, дипломирао је 1948. године. Најпре је радио у земунској болници. Шест месеци је 1949. године провео на Косову и Метохији. Од 1950. до 1953. године био је лекар болнице у Пожаревцу. У Младеновцу је годинама радио као гинеколог, а умро је 1987. године. Са супругом Пепом има сина магистра књижевности Душана (1948) и ћерку Тању (1949).

Доктор Ђорђе је као образован и писмен човек на изузетно сликовит начин описао 1959. и 1966. године време проведено у војсци и у заробљеништву. Запис је у целости пренет на странице ове књиге.

Зима 1939. године затекла ме је као редова ђака, помоћника лекара-управника амбуланте логора краљевића Андреје. Зима је била оштра, са јаким вејави-

Ђорђе Стојковић (1915) Младеновац

цама, да човек ни псето не пусти напоље. Посла је било доста: сваког дана по 50 до 60, па и више људи, јављало се за лекарску помоћ. У почетку мали назеби. Војник, научио да говори, дише на уста, не обраћа довољно пажње на хладноћу. Касније смо имали више случајева промрзлина на ушима, рукама и ногама.

Једне ноћи, када сам мислио да је и сам Луцифер, краљ ђавола, сишао на земљу да што више напакости људима, будили су ме бар десет пута. Војник који је чувао стражу није могао да нађе мостић који иде преко потока, све је било завејано, па је упао у поток. Командир страже, обилазећи стражарска места, налетео је на бодљикаву жицу и повредио лице, руке и десну ногу.

Негде после пола ноћи доведоше једног каплара са разбијеном главом. У коњушници се посвађао са старијим дежурним и опалио му шамар. Овај не буде лењ, те дохвати лопату и тресне га по глави, те се овај сруши на земљу. Рана није била опасна, кожа на глави је била прсла у дужини од два до три сантиметра. Рану сам очистио од прљавштине, ошишао косу, ставио копчице и превео га. Кад сам му дао инјекцију против тровања, пошао сам поново у кревет у нади да ћу бар до зоре наћи мало одмора. Сутра ме је чекао нови посао. Соба се већ била охладила, а напољу је дувао ветар са звиждуком, као да ми се подсмева. Одахнуо сам мало од посла, мислио сам да је већ крај и да ћу бити миран до зоре. Увио сам се добро у ћебад и таман кад сам се загрејао, нисам

имао времена ни да задремам, чујем гласове људи који се приближавају амбуланти. Покушавао сам себе да убедим да то није стварност, већ да ми се, због преморености, причињава. Из те заблуде ме је тргло лупање у прозор. Дошла су два војника да ме изведе да је други каплар Мирко, онај који је оног првог ударио лопатом, плашећи се да је убио друга, видећи га обливеденог крвљу, побегао из коњушнице. Нашли су га смрзнутог „мртвог“ иза коњушнице.

Дао сам им носила и наредио да га одмах донесу. Убрзо чух гласове. Кад су били већ близу чух где један каже: „Овај наш доктор је ноћас полудео. Шта ће му мртвац?“ Кад су га унели у амбуланту био је блед, укочен, без икаквог знака живота. Ослушних му срце и оно се чуло као негде у даљини. Трљао сам га снегом и хладном водом. Осећао сам да ми се војници смеју, али ја сам и даље радио свој посао не обазирјући се на њих. Ставих га после у постељу и почех постепено да га утопљавам. Стављао сам све више ћебади и постепено га загревао. Ложих ватру све више и више. Дадох му неколико инјекција. Већ је почело увелико да свађава кад је отворио очи.

Био сам знојав од масирања и вештачког дисања. Набавио сам мало коњака и дао му да пије. Није ми било жао свих мука кад сам видео да иде на боље. Чувао сам га као мало воде на длану. Долазили су командир чете и четни наредник који су хтели да га сада саслушају и оптуже. Нисам дао да му се ма шта о томе говори, тврдећи да му је још живот у питању. После десетак дана је био сасвим оздравио, али сам га ја још увек држао у амбуланти, те је тако и оптужба пала. Сви су били задовољни што је остао жив. Други каплар га је обилазио за све време болести, те су постали добри пријатељи. Командир и наредник су га исто посећивали и доносили му поморанце.

Када је дошао дан отпуста из амбуланте, а то је било на неколико дана пред одлазак кући, дошао је код мене каплар Мирко у собу да ми се захвали на свему учињеном. Стегао ми чврсто руку и са сузама у очима рекао: „Хвала на свему, можда ће доћи дан када ћу Вам се одужити за све ово“. Рекао сам му да нема зашто да ми се захваљује, јер сам ја вршио своју дужност.

(наставак на страни 10)

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда /9

(наставка са стране 9)

Прошло је од тада годину и по дана. Априла 1941. године отпочео је рат. Ишао сам од места до места са својом јединицом. Стигли смо 12. априла у Наталинце. Око 400 километара смо прешли пешице не знајући ни сами ни где идемо ни зашто. Киша нас је често тукла, а и снег је падао. Све је ишло наопако. Гладовали смо, често комора није стизала на време. Тек што би ручак био готов издавали су наређења за покрет. Добијали смо нешто недовољно кувано или се издавало наређење да се све проспе. Ишли смо даље, питај бога где, без јела. Нисам био задовољан таквим путем у рат. Сада знам да је то био пут у пропаст - ропство.

У Наталинце смо стигли око седам часова ујутро, неиспавани и преморени. Већ око пола девет Немци су нас напали. Ту је била пешадија, коњица, лака артиљерија, брдска артиљерија и нешто противавионске артиљерије. Све се то ту измешало, стопило. Кад је отпочела борба мислио сам да сам упао у пакао и да из њега нећу никад изаћи напоље. Грмело је и тутњало са свих страна. Није се знало ко пије ни ко плаћа. Борба се водила самоницијативно. Официри су били дигли руке од нас, а наш војни командант је био петоколонаш. Издавао је наређење да се праве живе барикаде од војника и стоке. Тако је требало да се супротставимо Немцима који су нас напали тенковском дивизијом.

Гинуло се, а да нико није знао ни како ни од кога гине, јер се пуцало на све стране и то често насумце. Били смо опкољени са свих страна и око 12 часова је дато наређење да се предамо. Све су нас сакупили на неку пољану, кажу да је то било вашариште. За најмању ситуацију, ако се неко окрене или спусти руке, одмах су пуцали и убијали. Било је доста рањених које сам преврнуо. Већ трећи дан како ништа нисам ставио у уста, сем воде. Био сам гладан, вртело ми се у глави, али рањенике нисам могао да оставим. И даље сам радио, а како сам са којим био готов, слао сам их у једну кућу, која је била одређена за амбуланту. Поподне су нас транспортовали даље за Тополу, опет пешице. Имао сам већ ране на ногама од пешачења, али морало се ићи даље. Успут смо наишли на једна наша кола-комору, која су била преврнута у јарак. Ту је било хлеба, пексимита и конзерви. Немци су дозволили војницима да узму те ствари, јер су сазнали да је већина заробљеника дуже време без хране. То није био гест добротности са њихове стране, већ пропаганда. Око тих кола и око ствари је настала отимачина, да се узме кошта може. А они су сликали. Био сам гладан, слаб и изнемогао, те нисам ни покушавао да идем ма шта да узем, јер сам био сигуран да би ме изгнавили, а можда и изгазили, као што су неки слабији прошли. Отимало се без икаквих обзира. Већ сам хтео да прођем кад

У логору: Ђорђе Стојковић, сјоји први с десна

угледах да на колима са сандуцима стоји један каплар и вади и дели бисквите и конзерве онима који дођу до кола. Погледах боље и видех да је то био каплар Мирко. Ја га викнух, он се освртао око себе, није видео ко га зове. Викнух га поново и он ме угледа. „Ево ме одмах” - рече и скочи са кола. У наручју је држао неколико конзерви и бисквита. Гурао је око себе оне који су покушавали да му узму оно што носи. Успео је да дође до мене. Донео ми је шест конзерви меса и десет бисквита. Стегао ми је чврсто руку и рекао: „Нисам, докторе, веровао да ћу на овај начин да се одужим”. Окренуо ми је леђа и пожурио да би стигао да узме нешто и за себе. Од тада се више нисмо срели.

По заробљавању од стране немачке војске у Наталинцима спроведен сам у заробљенички логор 17 В Krems - Gneixendorf. У логору сам радио као лекар (мада сам у то време био студент медицине) у „кранкен ревиенру” на давању инјекција и лечењу наших, француских и пољских заробљеника. Поред тога, радио сам као лекар за притворенике и осуђенике (обилазак заробљеника којима је требало да се суди за саботажу или неко друго кривично дело против окупатора) на прегледу и давању лекова.

Притвореницима у бараца 21 и под шаторима, као и осуђеницима у „белој кући” (затвор) поред лекова давао сам, кад год ми се указала прилика, храну, цигарете и цедулице са вестима из земље и Радио- Лондона преко везе и преко људи који су стражарно спроведени у околину логора на рад на поправци путева, друмова, по фабрикама и код сељака. Поред тога су доносили све што би могло заробљеницима да користи (храна, веш).

Вести из земље су примане и преко писама у завијеној форми, те су та писма касније дешифрована у логору. На пример: „Марко, Петар и Јованка су добили Бисеркину огрлицу на дар”. Тај који је добио писмо знао је да је та Бисерка пре рата била обешена, те је било јасно да су и ова лица била обешена од окупатора. Други пример: „Пре неки дан су преасељене породице Марковић, Петровић и Јо-

вановић са децом у кућу Ковачевића”. Та кућа је пре рата била спаљена, те је било јасно да су ове породице затворене или некуд одведене.

Набављену храну, веш и остало требало је поделити. У договору са Драгош Ником и осталима организовали смо разна предавања о заразним болестима, која сам ја држао по баракама, нарочито о тифусу. Швабе су га се много бојале и дозвољавале су та предавања. Док сам говорио о болестима дељени су храна и веш и шапутале вести које су се после брзо преносиле по логору и дизале морал код наших заробљеника.

Док сам се налазио у логору приводио сам често поједине заробљенике немачком лекару на преглед ради ослобађања од сваког рада и враћања у земљу као неспособних за ма какав рад. Често сам, рескирајући свој живот, приводио потпуно здраве људе, који су били само слаби и изнурени, са лажним резултатима, а они су, на основу њих, као неспособни превођени у барак за транспорт кући („арбеитс унфехиг”). До тих лажних резултата долазили смо на тај начин што сам знао ко од болесника има лоше резултате и слао „болеснике” до њих да они са њиховим плочицама (заробљеничким таблицама) уместо њих, оду на преглед крви, испљувака и рентген плућа и стомака. Тако је ослобођен велики број ратних заробљеника.

Касније сам пребачен у болницу која се налазила у близини логора. Ту сам једно време радио као обичан болничар, око два месеца, на прању соба, клозета, прозора и плуваоница. После тога сам опет радио као лекар, те сам још више помагао нашим заробљеницима преко француских лекара, који су у историје болесати стављали друге, лажне резултате. Често сам се служио истом методом као и у логору. Имао сам имена свих тих људи који су ослобођени, али су ми гестаповци ту документацију одузели и уништили.

Наши људи, који су излазили на рад по фабрикама и млиновима по околини, у више махова су крали каишеве за млинове и електромоторе. Немци су дозволили да нам се крпе ципеле (цокуле и чизме), место ђонова су нам стављали ђон од даске или од ребараца од дашчица, како би могло да се савија. Ако се добију та ребараца од дашчица, то се већ сматрало успехом. Те су ципеле често ишле преко мене. А украдени каишеви су за час искомадани и при повратку у логор прошверцовани, те су се од њих правили ђонови и цокуле или чизме. Немци су неколиком пута правили претрес и саслушања, тукући наше људе, како би сазнали ко и како саботира. Пошто су ђонови ноћу и кришом укуцавани, никад није откривена истина.

(наставка у следећем броју)

МАЛИ ОГЛАСИ

ИЗДАВАЊЕ СТАНОВИ - КУЋЕ

ИЗНАЈМЉУЈЕМ кућу са гаражом, киоском, за-себним смештајем за 5 особа, на 3 ара ограђе-ног дворишта у „Тозином воћу“ за 500 евра. Евентуално младом, запосленом брачном пару договор само за кућу и гаражу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ стан у Михајла Миловановића 72 54кв полунаместен, 4 спрат нема лифт, нова градња грејање на гас. **060/595-06-17**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ двособан, намештен стан бли-зу института за експерименталну Фонетику и патологију говора „Логопед“ Београд. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ станове за раднике и мање породи-це, самце и самице. Ул. Славка Манојловића 68. **064/142-94-98**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје у „Тозином воћу“. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје различитог комфора на више локација у Младеновцу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ собе преко пута бање Селтерс, улица Краља Петра Првог. **063/310-205**

СТАНОВИ КУПОВИНА - ПРОДАЈА

ПРОДАЈЕМ стан 72м² (80м²) дуплекс, у Мла-деновцу, центар, цена 72.000€. Може замена за мањи. **064/25-322-60**

ПРОДАЈЕМ нов стан 83м², четворособан, у Младеновцу, насеље „25. мај“, четврти спрат. Укњижен. Цена 700 евра/м². **065/807-94-01**

ПРОДАЈЕМ двособан стан 47м², ужи центар Младеновца, улица Његошева, трећи спрат, нов-ија градња, гас, паркинг. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ стан 52м², други спрат. Улица Кра-ља Петра Првог. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ гарсоњеру 25м² у ул. Краљице Ма-рије, има подрум. Може и замена по договору. **011/8237-750**

ПРОДАЈЕМ стан од 51м², ул. Вука Караџића 48/2, приземље. **064/208-10-94**

КУЋЕ ПРОДАЈА - КУПОВИНА

ПРОДАЈЕМ породичну кућу на одличној лока-цији у Младеновцу ул. В. Караџића укупне површине 214м² (корисне 190), ушушкана и склоњена од буке са прелепим малим двориш-тем (2 ара). Кућа је квалитетно грађена, потпу-но изолована „сендвич зидом“, са етажним гре-јањем на гас, укњижена. Од куће је могуће на-правити три стамбене јединице. Кућа је тре-нутно вртића. Цена: 750евра/м². Услужни кон-такт: **064/258-40-47, Вибер: 063/366-676**

ПРОДАЈЕМ кућу 60м² са 22 ара, помоћном згр-адом и гаражому Кусатку, 13км од Младеновца. **065/840-5-240**

ПРОДАЈЕМ кућу 170м² у Младеновцу, повише комуналног, са плацом око 5,3 ара. Приземље и спрат као две одвојене јединице, или мењам за стан новије градње уз доплату, а може и инвестициона градња, уз договор. **061/181-5213, 067/703-5598**

ПРОДАЈЕМ - ИЗДАЈЕМ усељиву кућу-викенди-цу 60м² са недовршеним поткровљем и тера-сом 10х4 на плацу од 27 ари са два помоћна објекта са доста воћа у пуном роду. Ковачевац код доње школе **062/299-703, 011/8231-537**

ПРОДАЈЕМ две куће: 1 км од Младеновца: 100м²+18м²+гаража и кућа 77м² са 4 ара плаца. Комплетна инфраструктура. У близини школа, обданиште. Може замена за стан у Београду или Младеновцу, уз доплату. **063/8021-979**

ПРОДАЈЕМ кућу у Рајковцу 85м² са предсоб-љем 90м², монофазна струја, интернет, 6 ари плаца, 4,5 км. од Младеновца. **061/204-03-62**

ПРОДАЈЕМ спрат куће у Баташеву, трособан стан 75м². Све одвојено, посебан улаз и пола дворишта. Струја, вода, канализација. **063/710-23-83**

ПЛАЦЕВИ

ПРОДАЈЕМ плац од 60 ари у Рајковцу, б1583., раван. Вода, гас, улично светло, аутобуска ста-ница. Грађевинска зона, може парцелизација. **064/499-1720**

ПРОДАЈЕМ плацеве од 5 ари. На плацу гас, во-да, канализација, струја. Дозвољена градња. Ул. 11. новембра у Младеновцу. **063/256-169, 064/142-94-98**

ПРОДАЈЕМ плац од 40 ари у Рајковцу, близу градског гробља. Власник 1/1. Договор. **064/1241-584**

ПРОДАЈЕМ њиву или део њиве од 50 ари у Малом Пожаревцу у грађевинској зони. У бли-зини прикључак за воду, струју и гас. Поред пу-та са тврдом подлогом. Цена по договору. **066/930-25-74**

ПРОДАЈЕМ плац од 20 ари у Рајковцу. **061/264-88-49**

ПРОДАЈЕМ парцелу број 3216, 0,41 ха грађе-винско земљиште, дозвољена градња испод земље 6 а изнад 4 спрата. Трофазна струја, ка-нализација, градска вода. Цена 2500 € по ару. Младеновац, ул Бранислава Петронијевића. **060/53-00-517**

ПРОДАЈЕМ имање у Кораћици, Јовиски крај, испод Космаја, око 2 ха са кућом и окућницом, помоћном зградом, асфалт, струја, вода, теле-фон. Кп.бр. 686 ; 687; 529 и 530 к.о.Кораћица. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ у Неменикућама плац од 23 ара. Плац је из два посбна дела. Грађевинско зем-љиште кп. бр. 2408/5. Викенд зона, мирно, пут до плаца, струја, вода, гас... **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ 5 ха у Кораћици- Петкајски крај, 5 км од врха Космаја, засад лешника стар 3,5 го-дина, ограђен, артечки бунар, урађен кап-кап систем са природним падом. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ плац од 30 ари на Космају, Оглав-ци. Асфалт поред плаца, струја. **065/8222-605**

ПОСАО

ПОТРЕБАН сарадник на раду око смештаја. **063/310-205**

ОЗБИЉНА ЖЕНА са искуством од 17 година у гледању старих лица. Договор. Искључиво Мла-деновац. **060/37-23-334**

ОЗБИЉНА жена чисти станове и куће. **069/151-11-68**

ПОТРЕБНА спремачица. **063/310-205**

РАЗНО

ПРОДАЈЕМ фрезу 506; Луцерку за кошење; Ка-бину за трактор; Суве јасенове фосне. **065/8222-865**

ПРОДАЈЕМ бицикл за градску вожњу, увоз из Швајцарске. Са 8 брзина, у добром стању. **064/167-10-34 (после 14 ч.)**

ПРОДАЈЕМ нов детектор за тражење метала и злата. Цена: 600 евра. **061/264-88-48**

ПРОДАЈЕМ чекићар, трофазни мотор, покретну климу, норвешке радијаторе, фрижидер, замр-зивач-вертикални и комплет мангало. **062/411-652**

ПРОДАЈЕМ или мењам ФИАТ Мултиплу, може замена за већи ауто, уз доплату. Може и за ма-њи плац. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ пресу за балирање сламе, сена и шаше, руски трактор ТЕ-35. **063/8417-017, 064/90-30-114**

ПРОДАЈЕМ балирано ливадско сено и домаћу ракију од шљиве, комову и од кајсије. **064/263-03-48**

КУПОН бр. 509

важи за ЈЕДАН мали оглас
Цена огласа без купона 200 дин.

еКњига

Душан Мариновић

ШАРПЛАНИНАЦ

ЈУЧЕ, ДАНАС, СУТРА?...

ДРУГО ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

ИМАМО ЛИ
ЈОШ ПРАВЕ
ШАРПЛАНИНЦЕ?

Говоре и пишу:

Обрад Ђокић, Зоран Миловуковић, Зоран М. Кос, Вук Струњаш,
Лудвиг Матлас, Обрад Шкипић, Љубомир Кекановић, Жељко
Шеатовић, Срђан Удовички, Јовица Законовић, Милосав Бабић,
Новак Радуловић, Војислав Анастасијевић и Саша Вурзберг.

www.natura.rs